

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ
Tòa Thánh Tây Ninh

BẢN TIN THẾ ĐẠO

Thông tin - Phổ truyền Giáo Lý Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh

Bản Tin Thế Đạo

Số 70 ngày 7-11-2016

TRONG SỐ NÀY

- 1*- Tâm Thư ngày 5-11-2016 của Cao Đài TTTN tại Hải Ngoại
(Cao Đài Hải Ngoại) ..... Trang 2
- 2*- Thư gửi Hiền Tài tân phong trẻ của Hiền Tài Lý Phước Hùng ... Trang 6
- 3*- Đức Hộ Pháp thuyết Đạo ngày 16-8-1948:
“Huân từ Lễ Mãn Khóa Hạnh Đường” ..... Trang 17
- 4*- Đức Hộ Pháp thuyết Đạo ngày 30-6-1948:
“Đức Chí Tôn hành pháp tại Kim Biên” ..... Trang 20

Thánh Ngôn ngày 27-10-1927

“..... Sự thương yêu là chìa khóa mở Tam thập Lục Thiên, Cực Lạc Thế Giới và Bạch Ngọc Kinh. Kẻ nào ghét sự thương yêu, thì chẳng hề qua khỏi cửa luân hồi.” Có câu này nữa : “ Mọi sự khó khăn Thầy gánh vác, chỉ cậy các con thương yêu gắng công độ rồi”.

Thăng

(Thánh Ngôn Hiệp Tuyển & Tân Luật Pháp chánh Truyền - Châu Đạo CA Hoa Kỳ) và Tộc Đạo Sydney (Úc) tái bản năm Giáp Thân- 2004 tại hải ngoại-trang 153)

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
(Cửu thập nhất niên)
Tòa Thánh Tây Ninh

***

Cao Đài Hải Ngoại
8415 S. Breeze Dr, Houston TX 77071

TÂM THƯ

Houston Ngày 5 Tháng 11 Năm 2016

Kính gửi:

Quý Chức Sắc, Quý Chức việc, BTS các Cơ sở Đạo,

Quý Hiền Huynh Hiền Tỷ đồng đạo hải ngoại và quốc nội,

Kính thưa quý Hiền Huynh Hiền Tỷ,

*Từ đây nòi giống chẳng chia ba,
Thấy hiệp các con lại một nhà,
Nam Bắc cùng rời ra ngoại quốc,
Chủ quyền chơn đạo một mình ta.*
Đức Chí Tôn.

Thiên ý đã đưa những người con Cao Đài ra hải ngoại. Hơn bốn mươi năm qua, những tín hữu Cao Đài nhiệt tâm đã thành lập cơ sở Đạo khắp nơi, và đã xây dựng được nhiều Thánh Thất.

Nhưng những sinh hoạt của các đơn vị đạo này không được gắn bó chặt chẽ. Trước nguy cơ các Chức sắc Thiên phong và các bậc đàn anh lần lượt qua đời, và thế hệ trẻ chưa sẵn sàng tiếp nối sự nghiệp Đạo, cơ đạo đang cần có một tổ chức đạo hải ngoại để thể hiện thiên ý của Đức Chí Tôn khi đưa những người con Cao Đài ra ngoại quốc.

Tuân theo các Huấn Lệnh (Thánh Lệnh, Huấn Lệnh, Thuyết Đạo . . .) của Đức Hộ Pháp đặc biệt là Thánh lệnh số 257/HP/HN ngày 23-3-1957 của Đức Hộ Pháp Chương Quản Nhị hữu hình Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng, Cơ Quan Đại Diện Cao Đài Hải Ngoại đã hội họp tại Thánh Thất Cao Đài Houston Texas vào ngày 3 tháng chín năm 2016 để thành lập cơ cấu hành chánh tạo một tổ chức hoà hiệp đoàn kết giữa các tổ chức Đạo tại hải ngoại.

1

Buổi Đại Hội này đã quy tụ nhiều đồng đạo từ Úc, Canada, Pháp, Đức, và nhiều tiểu bang Hoa Kỳ từ California, Georgia, Louisiana, Texas, Ohio, Kentucky, Oregon. Vì không đủ túc số thành viên để bầu lại Hội Đồng Chủ Trưởng của Cơ Quan Đại Diện Cao Đài Hải Ngoại nên Đại Hội đã bị bế tắc. Cơ Quan Đại Diện có nguy cơ bị giải tán và kéo theo sự tồn vong của Ban Thế Đạo Hải Ngoại.

Để cứu vãn tình trạng này Hiền Tài Nguyễn Ngọc Dũ và Hiền Tài Trịnh Quốc Thế đã kêu gọi các tổ chức Đạo hiện diện trong Đại Hội cùng ngồi lại tìm phương giải quyết bế tắc này. Sau nhiều giờ thảo luận, Đại Hội biểu quyết với số phiếu tuyệt đại đa số trên 95% đồng ý tái phối trí Cơ Quan Đại Diện Cao Đài Hải Ngoại thành Hệ Thống Cao Đài Hải Ngoại và bầu lại Hội Đồng Chủ Trưởng Hệ Thống Cao Đài Hải Ngoại với nhiệm vụ vận động các cơ sở Đạo tại hải ngoại thành lập Hệ Thống Cao Đài Hải Ngoại gồm 4 cấp Hương đạo, Tộc đạo, Châu đạo, và Trấn đạo. Hệ thống này theo đúng Hệ Thống Hành Chánh Đạo của Tòa Thánh Tây Ninh trước năm 1975.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại trong Đại Hội ngày hôm sau cũng đã biểu quyết hợp thức hoá các Hiền Tài Dự Phong có đầy đủ tiêu chuẩn thành Hiền Tài trong hệ thống phẩm vị 4 cấp trong Ban Thế Đạo. Sau đó, các Hiền Tài hiện diện gồm 42 vị đã đề cử và bỏ phiếu bầu lên mười vị Quốc Sĩ (tất cả có 72 phiếu bầu từ 42 Hiền Tài hiện diện và 30 phiếu do uỷ quyền). Và sau đó các Ban Pháp Chánh, Ban Thế Đạo, Ban Phước Thiện, Cơ quan Truyền Giáo và Ban Khảo Cứu Vụ được thành lập.

Chúng tôi xin xác nhận, Đại Hội Cơ Quan Đại Diện Cao Đài lần Thứ Ba và Đại Hội Ban Thế Đạo Hải Ngoại lần Thứ 8 tổ chức tại Houston không hề thành lập Hội Thánh mà là tổ chức Cao Đài Hải Ngoại theo Hệ Thống Cửu Trùng Đài và Hệ Thống Hiệp Thiên Đài.

Trong tình hình đạo sự hiện nay Hội Thánh hữu hình Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh đã bị giải thể, cơ bút không còn được sử dụng, vì thế cho nên để phát triển Đạo tại hải ngoại Đại hội ngày 3 và 4 tháng 9 năm 2016 tại Houston TX đành phải quyền biến theo lời dạy của Ôn trên và của Đức Hộ Pháp nên đã khẩn cấp thành lập Cao Đài Hải Ngoại theo Hệ thống Cửu Trùng Đài và Hệ thống Hiệp Thiên Đài, “cầu hiền giúp đạo” hầu vượt qua hoàn cảnh khó khăn này. Những Quốc Sĩ đã được bầu chọn bởi đa số các Hiền Tài hiện diện và đều là những nhân vật xứng đáng đủ tiêu chuẩn tài đức và tâm huyết để phục vụ Đạo. Ngoài ra chúng tôi cũng hiểu rõ hiện còn có nhiều Hiền Tài trong đó có nhiều vị có những công trạng xứng đáng với phẩm vị Quốc Sĩ, nhưng đã không tham gia đại hội vừa qua, và do đó chúng tôi mong mời quý vị này mạnh dạn tham gia hoạt động cùng chúng tôi trong Cao Đài Hải Ngoại để chúng ta cùng phục vụ và phát triển Đạo tại hải ngoại.

Trong thời gian qua, có nhiều ý kiến đóng góp xây dựng tán đồng cũng có và chỉ trích cũng có. Trên thực tế, Cao Đài Hải Ngoại cũng như tất cả các cơ sở đạo ở trong nước cũng như ở ngoài nước đã không có được ân phước nhận được mạng lệnh của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ

2

M K Y

C Đ
NGO

H T A Y

M K

C Đ
NGO

H T

Độ Toà Thánh Tây Ninh để thành lập tổ chức đạo, và những ý kiến chỉ trích này chỉ là sự ngộ nhận do suy đoán, không hiểu rõ nội tình của 2 Đại Hội ngày 3 và ngày 4 tháng 9 năm 2016.

Các chức vụ cần thiết đều đã được đề cử và biểu quyết với sự đồng thuận của đa số trong Đại hội. Nếu chờ đợi có quyền Thiêng Liêng hoặc quyết định của Hội Thánh, thì ngay cả mười hoặc hai mươi năm hoặc hơn nữa Cao Đài Hải Ngoại cũng sẽ không bao giờ thành lập được. Tạm thời trong tổ chức Cao Đài Hải Ngoại, các chức vụ cần thiết gồm có Quyền Chủ Trưởng Hiệp Thiên Đài, Quyền Chủ Trưởng Cửu Trùng Đài, Quyền Tổng Quản Ban Pháp Chánh, Quyền Tổng Quản Ban Thế Đạo, Quyền Tổng Quản Ban Phước Thiện, Quyền Tổng Quản Cơ quan Truyền Giáo, Trưởng Ban Khảo Cứu Vụ.

Trong giai đoạn này, để phát triển đạo một cách mạnh mẽ về lãnh vực truyền giáo và phước thiện chúng tôi vô cùng mong mỏi quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ mạnh dạn đứng lên san sẻ với chúng tôi các nhiệm vụ nói trên. Chúng tôi cũng rất mong mỏi tất cả Cơ Sở Đạo Hải Ngoại cùng ngồi lại với nhau tìm người tài đức xứng đáng thực hiện một Hệ thống Cửu Trùng Đài vững mạnh từ cấp Hương Đạo, Tộc Đạo, Châu Đạo đến Trấn Đạo.

Hiện tại, Cao Đài Hải Ngoại tiếp tục cầu hiền mời thêm những người tài đức có tinh thần phụng sự giúp đạo. Chúng tôi sẽ chuyên chú thực hiện các khoá hội thảo giáo lý để tạo kiến thức Cao Đài cần thiết cho giới trẻ, giao lưu với các tôn giáo bản xứ để đưa Cao Đài vào cộng đồng tôn giáo thế giới. Song song ý tưởng trên, chúng tôi cũng khuyến khích các cơ sở đạo địa phương tham gia các chương trình phước thiện với các dự án thực tế và khả thi để phục vụ cộng đồng.

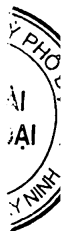
Với niềm mơ ước trên, chúng tôi mong mỏi quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ cùng ngồi lại với chúng tôi, đặt quyền lợi chung của Đạo trên hết, để chúng ta có được một tổ chức Cao Đài Hải Ngoại đoàn kết, vững mạnh để cùng hoà nhịp với các tôn giáo bạn trong những sinh hoạt tích cực phục vụ cộng đồng nhân loại trong thương yêu và hoà hiệp thể hiện được mục đích Qui Tam Giáo Hiệp Ngũ Chi của đạo Cao Đài.

*Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao.*

Trong niềm tin Đạo Cao Đài sẽ được phát triển mạnh chúng tôi trông chờ sự thông cảm và hiểu biết của quý Hiền Huynh Hiền Tỷ về thiện tâm của chúng tôi trong việc phục vụ Đạo và luôn luôn dù trong bất cứ lúc nào và hoàn cảnh nào chúng tôi cũng sẽ tuân theo mọi Quyết Định của Hội Thánh về phẩm tước (phẩm vị và chức tước) của chúng tôi một khi Hội Thánh được tái lập quyền đúng theo Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và các Luật Lệ Đạo.

Chúng ta hãy thành tâm thực hành lời dạy của Đức Chí Tôn (TN sưu tập trang 16 Q4):

3

"Thương nhau phải lúc chung vai gánh
Danh giá đừng quên ĐẠO đứng đầu".

Trân trọng kính chào quý Hiền Huynh Hiền Tỷ và kính chúc quý Hiền Huynh Hiền Tỷ thân tâm
thường an lạc.

Nay kính,

TM. Cao Đài Hải Ngoại
Đồng Chủ Trưởng,

Qu. Chủ Trưởng CTĐ/HN

Qu. Chủ Trưởng HTĐ/HN

Trình Quốc Thế
Quốc sĩ Trình Quốc Thế

Nguyễn Ngọc Dũ
Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ

THƯ GỎI HIỀN TÀI TÂN PHONG TRẺ HT Lý Phước Hùng

Victoria, Úc Châu, ngày 24/10/2016

Các em Hiền Tài tân phong trẻ thân mến,

Cám ơn thành tình của các em đã quý mến ngu huynh, tâm sự với ngu huynh rất nhiều về đạo ngôn ngữ của vài vị Chức Sắc trưởng thượng gần đây. Là một bạn đồng hành với các em trên dặm đường cứu nguy đạo thống, ngu huynh xin được tóm tắt mọi điều đã từng chia sẻ với từng em hơn một tháng qua trong thư này. Có những lời có thể có em đã nghe nhiều lần, nhưng để cho liên lạc văn mạch, ngu huynh mạn phép lập lại những lời ấy trong thư này.

Các em thân,

Từ năm 1995, ngu huynh đã diện kiến và vận động không biết bao nhiêu Chức Sắc Thiên Phong, từ ngài Thượng Nhã, Thái Thế... cho đến Sĩ Tài Phan, Voi, Lễ Sanh Thái Hai, Thượng Thiện... đủ hết, xin họ họp lại để tái lập Hội Thánh. Nhưng, cũng vì lập luận theo đạo Nghị Định thứ 8, nên cả Chức Sắc Thiên Phong thời ấy đều lúng túng, vì nếu triệu tập Hội Nhơn Sanh, Hội Thánh gì thì cũng không có vị Chương Quản nào đứng ra phê chuẩn, rõ ràng đã vi phạm tội lập hội, nhóm mà “không do nơi mạng lệnh Hội Thánh”. Rồi sau cùng, một số vị nhờ nhà nước vô thần cứu xét để lập ra 1 Hội Thánh mới tuân tòng theo quyền phong phẩm vị Thiên Phong của họ. Kể từ khi có Hội Thánh do đảng lãnh đạo, đạo sử gọi đó là mùa pháp nạn kỳ 2.

Đúng ra, cứ căn cứ theo nghĩa đen của câu chữ của đạo Nghị Định thứ 8 thì, hiện tại Đạo Cao Đài không có tổ chức nào là chánh đạo chơn truyền. Từ hội ái hữu tương tế từ thiện mang danh nghĩa Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh, cho đến các Thánh Thất, Điện Thờ Phật Mẫu, các Hương Đạo, Tộc Đạo, Châu Đạo, Trấn Đạo, Khối Nhơn Sanh, Ban Đại Diện, Khối Bảo Thủ Chơn Truyền... từ trong ra ngoài... đều là tả đạo bàn môn: Vì có cơ sở nào, pháp nhân nào, phe nào nhóm nào... thủ đắc một tờ Huấn Lệnh, hay tờ Bổ Nhiệm nào của Hội Thánh lưỡng Đài. Kể cả cái tổ chức HTĐ mà các em biết, đã thành lập 1 năm qua, có sự phê chuẩn của vị Chương Quản Hội Thánh HTĐ hay không? Tóm lại, hễ phe ta thì ta im lặng, phe khác thì ta gọi là tả đạo bàn môn. Sự thật đau lòng vậy đó các em à!

Khi được tin 1 số huynh tử Chức Sắc tiêu cấp HTĐ không cần lệnh của Hội Thánh nào hết vẫn tự phong cho mình nào là Q. Chương Quản HTĐ, nào là Quản VP, nào là đặc trách Phước Thiện, tam Cung... ngu huynh vẫn không chụp mũ họ là tả đạo bàn môn. Vì ngu huynh biết, cứ chụp mũ qua lại với nhau, là lầm mưu tà quái dục cho huynh đệ tương tàn. Thời đạo loạn mà, ai làm gì cứu đạo được thì mình phải hoan nghinh chớ, ganh tức làm chi cho kẻ tà tâm nó cười?

Các em thân,

Đạo Cao Đài, cũng như các tổ chức khác, có 2 mặt luật để thăng tiến nhân sự kế thừa đạo thống: 1 dùng cho thời bình, 2 dùng cho thời loạn.

1. Thời bình, giáo quyền nằm trong tay Giáo Tông, dưới có 3 Đầu Sư nghiên cứu các Đạo Luật, Đạo Lệnh trình lên, giữa có 3 Chương Pháp trung gian gián nghị đôi đàng. Dưới nữa có Chánh Phối Sư thi hành Đạo Lệnh. Thăng như Chánh Phối Sư vì lẽ nào đó bị quyền đòi truất phế, thì các Phối Sư phải lập tức thế quyền (do đó mà buộc Phối Sư phải hành đạo tại Tòa Thánh - BĐND). Phối Sư bị khuyết hết, không có nhân sự kế tục Chánh Phối Sư để điều hành Đạo sự, khi ấy gọi là Đạo loạn.
2. Thời Đạo loạn, lúc ấy Đầu Sư phải kiêm luôn quyền Chánh Phối Sư, gọi là nắm quyền Thống Nhứt Chính Trị Đạo. Bình thường, Đầu Sư không được thực thi quyền hành sự của Phối Sư, cho đến khi nào hoàn toàn khuyết Phối Sư. Quyền hành sự là gì? Là quyền điều động các Giáo Sư. Giáo Sư là những người làm đầu cơ Đạo một quốc gia. Khi Đạo loạn thì không lực lượng nào cứu nguy nền đạo hữu hiệu hơn các Tông Đạo từ các quốc gia có Đạo, mà Giáo Sư là những vị đứng đầu. Bình thường thì họ làm việc với các Phối Sư. Nhưng khi hàng Phối Sư không còn ai nữa thì họ phải nghe theo sự triệu tập của Đầu Sư để nhập nội Tòa Thánh mà cứu Đạo. Hết cơn loạn lạc, Đạo yên xong, họ phải công cử với nhau ra 36 vị Phối Sư, sau khi đã có phẩm Phối Sư, thì Đầu Sư phải trả quyền hành sự về cho họ, chấm dứt thời kỳ nắm quyền Thống Nhứt.

Nếu khi Phối Sư khuyết hết mà Đầu Sư cũng vắng dạng thì làm sao? Thì trong các Giáo Sư làm chủ các Tông Đạo ai về Tòa Thánh cứu đạo thành công, sẽ nắm quyền Thống Nhứt Chính Trị Đạo. Bởi thế, năm 1941, khi vị nắm quyền Thống Nhứt bị đày đi Phi Châu, Giáo Sư Thượng Vinh Thanh (Trần Quang Vinh), Chủ Trường Kim Biên Tông Đạo, về tới Sài Gòn, liền được Đức Q. Giáo Tông giáng cơ giao cho quyền điều hành nền Đạo. Nếu công cuộc giải cứu Đạo thành công mà Đức Hộ Pháp biệt tích luôn, thì đương nhiên Giáo Sư Vinh sẽ làm Q. Đầu Sư để nối tiếp đạo quyền, mà không cần qua phẩm Phối Sư. Nhưng vì do vị nắm quyền Thống Nhứt là Đức Hộ Pháp hồi loạn, nên sau đó Giáo Sư Vinh chỉ được thăng phẩm theo thời bình, tức nhiên buộc phải trải qua địa vị Phối Sư.

Thăng như trong 1 giai đoạn loạn đạo nào đó mà cả Chức Sắc Thiên Phong đều thọ nạn hay chối đạo hết, thì phải làm sao? Thánh Lệnh 257 dạy rằng:

1. Chức Sắc Thiên Phong phải chuẩn bị sẵn nhân sự để truyền chức phẩm của mình cho người kế, hết Chức Sắc thì truyền cho Chức Việc, hết Chức Việc thì truyền lại cho tín đồ.
2. Bất kỳ lý do nào mà cả thầy Chức Sắc Thiên Phong đều không làm điều trên (mặc nhiên đã phế phạm, thậm chí đã chối đạo hết), thì dưới này tín đồ (có ý thức tồn tại) cũng có quyền họp lại công cử ra phẩm Chức Sắc cao nhất có thể, để cầm quyền Thiêng Liêng của đạo.

Thánh Lệnh 257 dùng chữ “Chức Sắc Thiên Phong”, chứ không dùng chữ “Thượng Thống, Phụ Thống, Khâm Châu, Đầu Tộc...” vì Thượng Thống hay Khâm Châu là chức vụ lãnh đạo 1 nhiệm

sở, có địa phận, địa hạt giới hạn. Khâm Trấn, Khâm Châu nơi này không có quyền sang nước khác, tỉnh khác ra lệnh, còn Giáo Sư, Giáo Hữu là Chức phẩm Thiên Phong, có quyền lực toàn cầu nếu các Chức Sắc lớn hơn họ không còn hiện hữu. Và chỉ khi nào tín đồ mạnh dạn cử nhau ra 1 phẩm Chức Sắc Thiên Phong, tề nhứt cũng phải là Giáo Hữu, mới nắm quyền “Thiên Liêng của đạo” (Qu. Đầu Sư - Quyền Thống Nhứt Chính Trị Đạo – Chương Quản Hội Thánh) được.

Tại sao phải từ phẩm Giáo Hữu? Vì chỉ từ Giáo Hữu đở lên mới được thay Thầy thu nhận tín đồ mới. Hiện giờ, ta thấy Chánh Trị Sự, Hiền Tài ký Sớ Cầu Đạo Thiết Thọ, có hợp Thánh Ý Chí Tôn không? Chánh Trị Sự, Hiền Tài... không có động lực lớn đủ để giữ giới và tu tập sống theo hạnh Thánh Thể. Khi 1 tín đồ hạ thừa (hoặc Chánh Trị Sự hoặc Hiền Tài) được cử làm Giáo Hữu, dù qua sự truyền trao phẩm chức từ Chức Sắc bề trên hay qua công cử từ dưới lên, vị ấy mới phát huy hết đạo lực của mình. Ngoài ra, sau khi lập thế, vị ấy còn được sự hỗ trợ của chư Thần, gọi là thế lực. Chỉ khi nào đạo lực và thế lực đầy đủ thì 1 phàm nhân mới có khả năng chuyển hóa từ phàm sang Thánh. Và chỉ khi ấy, họ mới đủ tư cách thay Thầy thu nhận tín đồ mới. Thử hỏi, đạo làm sao trường tồn nếu không còn ai ký Sớ Cầu Đạo Thiết Thọ cho hợp pháp?

Tinh thần của Thánh Lệnh 257 như vậy có vi phạm quyền Thiên Liêng không, khi cho phép thăng tiến phẩm vị không qua cơ bút tại Cung Đạo Đền Thánh?

Theo Thần Học Bát Quái Đài thì mọi luật pháp hữu hình vẫn phải tùng theo luật pháp vô vi mà hiện tượng, chứ luật pháp hữu hình mà thống trị cả vô vi, thì đó là cái lý của cơ tận diệt. Với Thông Tri 01 năm 1979 và Đạo Lệnh 01 năm 1980, Hội Thánh lưỡng Đài bị buộc phải giải thể và nghiêm cấm tái lập các Hương Đạo, Tộc Đạo, Châu Đạo, Trấn Đạo... Đó là dùng luật pháp hữu hình mà yếm quyền của Bát Quái Đài. Tuân theo lệnh của luật pháp hữu hình ắt sẽ vi phạm luật tiến hóa do quyền Bát Quái Đài vi chủ. Theo luật pháp vô vi thì Bát Hồn luôn luôn tiến hóa không ngưng nghỉ một phút, một giây nào cả. Cử phẩm Thần Tiên luôn luôn thăng tiến không ngừng, và hiển lộ thiết tướng ra, mà không có một thế lực nào ngăn cản nổi. Trong thú hồn có một phần Nhơn hồn, trong Nhơn hồn có một phần Địa Thần hồn, trong Địa Thần hồn có một phần Nhơn Thần hồn, trong Nhơn Thần hồn có một phần Thiên Thần hồn, trong Thiên Thần hồn có một phần Địa Thánh hồn...vv...vv... Do cái nguồn cội vô vi ấy nó hiện tướng ra cái sự thật hữu hình là mỗi một tín đồ khi mới nhập môn vào Đạo thì đã có sẵn cái mẫu Giáo Tông và Hộ Pháp đội sẵn trên đầu của họ. Khi họ lập thế, tất cả đều tình nguyện làm ứng viên sẵn sàng thăng tiến tới địa vị Giáo Tông và Hộ Pháp.

Phải có một cơ chế chuyển phàm sang thánh như vậy thì mới xứng danh chánh đạo. Còn không, thì cứ phải chịu cảnh toàn Đạo đều là tả đạo bàn môn, như gần đây, nhiều người đã bạo ngôn.

Thời loạn, toàn đạo cần phải có một tinh thần kỷ luật cao độ, thường được ví như trong tình huống một trận mạc, mà khi đó sĩ quan bỏ trốn hết, các binh sĩ trung thành còn lại, phải tự cử ra 1 sĩ quan để chỉ huy chiến đấu cũng có tội sao? Càng nực cười hơn, chính những vị sĩ quan đào ngũ, đầu hàng bên địch, lại lên tiếng bắt bẻ binh sĩ tự phong này nọ... Tự phong mà xứng đáng đương nhiên hơn Thiên Phong phé phạm gấp bội. Các em hỏi Ông Trời bên trong của các em, xem phải vậy không!

Xin các em nhận rõ ra bi kịch của tôn giáo Cao Đài qua câu chuyện sau đây. Ông Trưởng Ban Tôn

Giáo Chính Phủ, sau khi nhậm chức vài tháng, ông thấy Vụ Trưởng, Vụ Phó Cao Đài cứ thành thói trả thuốc làm việc nhàn hạ, trong khi Vụ Trưởng, Vụ Phó Công Giáo cứ tất bật toát mồ hôi. Trong 1 phiên giao ban, ông hỏi vậy chứ mấy anh em quản lý Cao Đài tại sao có vẻ chủ quan, không sợ việc Đạo Cao Đài vượt qua tầm kiểm soát của mình sao. Vụ Phó Đinh Quang Tiến (khi ấy 36 tuổi) tuyên bố rằng:

“Mấy con của Cao Đài khác với mấy con của Công Giáo. Của Công Giáo thì mình phải ràng buộc nắp giỏ cho thật chặt vì chúng biết con này công kênh con khác lên miệng giỏ để con nào trốn ra khỏi giỏ được thì hay con ấy. Còn mấy con của Cao Đài thì khỏi lo, vì hễ có con nào tính bò ra khỏi giỏ thì tự động mấy con khác sẽ bu lại nắm ngoe con đó lôi xuống ngay. Thế thì làm gì có con của Cao Đài nào ra khỏi cái giỏ đựng của của mình được?”.

(thư đã khá dài, ngu huynh xin hẹn lại thư sau)

Lý Phước Hùng

Victoria – Úc Châu, 28/10/20116

Các bạn trẻ Hiền Tài và trí thức con nhà Đạo thân mến,

Ngu huynh xin cảm ơn vài em trí thức con nhà Đạo chưa gia nhập Ban Thế Đạo, trước đây chưa trò chuyện với ngu huynh, sau khi xem lá thư thứ nhứt của ngu huynh, đã hạch vấn thế nào là Thần Học Bát Quái Đài, Tông Đạo là gì, rồi danh hiệu Quốc Sĩ do một Đại Hội phong, không qua cơ bút, có đáng để nhận lãnh hay không? Ngu huynh xin phép các em đã thân thiết, dành thư này để khái quát một chút với các em mới quen về 3 vấn đề trên.

“Tông Đạo” phụ thuộc vào bộ môn Chính Trị Đạo của ngành Thần Học Thánh Thể, trong khi ngành Thần Học Bát Quái Đài là điều kiện tiên quyết phải lâu thông trước khi thọ giáo ngành Thần Học Thánh Thể. Nên ngu huynh sẽ: (i) Giới thiệu tổng quát Thần Học Cao Đài; (ii) giải thích 2 nhánh Thần Học Bát Quái Đài và Thần Học Thánh Thể; kế đó sẽ (iii) lược giải thuật ngữ “Tông Đạo” theo Chính Trị Đạo. Sau cùng (iv) là những dòng tâm tình về danh hiệu Quốc Sĩ.

Các em thân,

Thần học là môn học phát xuất từ nhu cầu thỏa mãn câu hỏi có hay không sự tồn tại của Đấng Chí Tôn và thế giới thần linh, về quan hệ giữa thế giới ấy và các thế giới còn lại, trong đó có thế giới loài người. Sau khi đã thiết lập một luận thuyết hoàn chỉnh và nhất quán làm thỏa mãn câu hỏi đó, chúng ta sẽ thấy câu trả lời làm phát sinh ra câu hỏi thứ nhì rằng loài người có thể trở thành thần linh và xa hơn nữa, trở thành Đấng Chí Tôn được không, và nếu được thì làm bằng cách nào? Đáp ứng cho câu hỏi thứ nhất là ngành Thần Học Bát Quái Đài, trong khi tập hợp lý luận để trả lời cho câu hỏi thứ nhì chúng ta sẽ có ngành Thần Học Thánh Thể. Thần Học Bát Quái Đài là học về pháp giới và những hiện tượng chứng minh Đấng Chí Tôn và thế giới thần linh đã hiện hữu, hằng hữu và bất hóa, còn Thần Học Thánh Thể chính là học về cơ chế thánh hóa và các phương tu trong cơ chế siêu phàm nhập thánh đó, để phát triển Thiên Tính và thực hành Thiên Đạo sao cho hiệu quả, cho

xứng đáng hạnh Thánh Thể, cho trở thành Đấng Chí Tôn.

Khi bắt đầu các học phần bàn về công cuộc sáng tạo vũ trụ của Đấng Chí Tôn, chúng ta được Thần Học Cao Đài chứng minh rằng, Đấng Chí Tôn đã dùng năng lực tự có từ giai đoạn Thái Cực, 1 lập ra 2, 2 lập ra 4, 4 lập ra 8 mà tác thành vũ trụ. Cơ sáng tạo đến con số 8 là dừng. Doạn, Ngài lại phân linh tánh (Nhứt Đẳng Mạch Tinh Vi) của Ngài mà sanh ra vạn linh đầy trong 8 pháp giới ấy. 8 pháp giới đó, Thần Học Cao Đài gọi là Càn Khôn Vũ Trụ, quyền lực thống quản CKVT là bản thể Chí Linh của Đấng Chí Tôn, còn vạn linh được chiết xuất từ bản thể ấy luân lưu đầy trong 8 pháp giới được tổng xếp loại là Bát Hồn: Phật Hồn, Tiên Hồn, Thánh Hồn, Thần Hồn, Nhơn Hồn, Thú Cầm Hồn, Thảo Mộc Hồn và Vật Chất Hồn. Như vậy, Thần (Đấng Chí Tôn) hiện hữu, hằng hữu và để lại hành tàng sáng tạo, hành tàng lưu xuất (phân chiết linh tánh) đều hiện tượng trong Bát Quái Đài.

Lại nữa, khi mở Đạo Cao Đài, Đấng Chí Tôn lập ra Hội Thánh có 3 Đài: Bát Quái Đài, Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài, Ngài nói Bát Quái Đài là Hội Thánh Thần Linh, cai trị nền Đạo do chính Ngài làm Chương Quản. Cho nên, học về Bát Quái Đài, chính là học về Thần và các thần vậy.

Các em thân,

Bây giờ ngu huynh xin nói về “Tông Đạo”.

Từ khi Thánh Huân số 77 ngày 17-1 Canh Thìn (24-2-1940) được Hội Thánh ban hành, trong Đạo có danh từ Tông Đạo để gọi khối tín đồ có trong một nước hay một xứ tự trị. Lịch sử Đạo còn ghi lại những danh từ Nam Tông Đạo, Trung Tông Đạo, Bắc Tông Đạo, Tông Đạo Tàn Nhơn (Tông Đạo Cao Miên), Tông Đạo Đường Nhơn (Trung Hoa), Tông Đạo Nhật Bản, Tông Đạo Pháp Quốc...

Tông Đạo không bị giới hạn số tín đồ hay số đơn vị Hành Chánh Đạo vì danh từ Tông Đạo chỉ để nói lên một sắc dân, một nòi giống, một quốc gia biết Đạo. Nhưng 1 Trấn Đạo, là 1 đơn vị hành chánh, nên bị giới hạn là phải có nhiều Châu Đạo hợp thành và Trấn Đạo không hẳn là một nước. Vì có khi, một nước có thể có nhiều Trấn Đạo như Tông Đạo Trung Hoa hay Tông Đạo Ấn Độ sau này. Có khi, một Tông Đạo tân lập chỉ mới có 1 gia đình theo Đạo như Tông Đạo Nhật Bản trước kia với gia đình Lễ Sanh Thái Nagafuchi Thanh.

Nếu 1 Tông Đạo có ít tín đồ, thì việc hành chánh chỉ do 1 vị Đại Diện Tông Đạo phụ trách, thường là Lễ Sanh (Deacon) hay Hiền Tài (Lay Priest). Trong 1 Tông Đạo có Chức Sắc vào hàng Giáo Hữu (Priest) hay cư ngụ thì vị Giáo Hữu ấy được gọi là Đại Diện Hội Thánh Tông Đạo. Nếu có nhiều hơn 1 vị trong hàng Thánh Thể cư ngụ thì họ sẽ công cử với nhau 1 vị Giáo Sư làm Chủ Trưởng hay Giáo Hữu hay Quốc Sĩ (Lay Bishop) làm Q. Chủ Trưởng Hội Thánh Tông Đạo. Nghị Viên, Phái Viên Hội Nhơn Sanh của các Tộc Đạo trong Tông Đạo họp lại gọi là Đại Hội Nhơn Sanh Tông Đạo. Đại Hội này có thể cầu nài Hội Thánh Tông Đạo tức là các Giáo Hữu, Giáo Sư chiếu cố đến phong tục và trình độ tiến hóa của sắc dân mình hầu chế giám luật giữ Đạo và cách thờ Thầy.

Xin các em đọc lại vai trò phẩm Giáo Hữu trong Pháp Chánh Truyền Chú Giải, mà tự hỏi rằng mỗi

sắc con cái của Thầy do đâu mà biểu lộ những nghi hoặc, mơ hồ... không thể thông hiểu và thực thi Chánh Giáo của Thầy cho các Giáo Hữu biết? Nếu nói ở các Nghị Viên, Phái Viên Nhơn Sanh cấp Tộc Đạo thì làm sao mang tính đại diện cho một nước. Chỉ có một quyết nghị của Đại Hội Nhơn Sanh Tông Đạo mới minh tả được tiếng nói chung của một nước. Các Giáo Hữu do đâu mà kêu nài xin chế giảm những nghi thức thờ Thầy và giữ Đạo phù hợp với cả một nước gồm nhiều làng mạc thành phố, nếu không phải là Đại Hội Hội Thánh Tông Đạo của quốc gia mình phụng sự?

Trong Pháp Chánh Truyền Chú Giải phần nói về quyền hành Giáo Sư có xác quyết Giáo Sư là người thủ bộ Đồi của Đạo, tức là người đại diện tư cách pháp nhân Tôn Giáo cho Đạo Cao Đài tại mỗi Tông Đạo, tương tự như vị Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục tức là Giáo Hội Trưởng của Giáo Hội Công Giáo tại một quốc gia. Các Giáo Sư do đâu mà “*đặng trọn quyền sắp đặt sửa đờng thể nào cho hai lẽ ấy đặng phù-hạp với tục lệ của nhơn-sanh, tùy theo phong hóa của các sắc người, song chẳng đặng làm cho thất thể Đạo, nghĩa là mỗi điều sửa-cải phải do nơi Hội-Thánh phê-chuẩn. Thầy đã nói: “của mỗi đũa”, tức nhiên mình cũng phải hiểu của mỗi nước*”. Chỉ có quyết nghị cấp Hội Thánh của mỗi nước mới minh tả được tiếng nói chung của các lương sanh Thánh Thể hướng đạo cho một sắc dân.

Nghĩa là, theo luật pháp chọn truyền Đại Đạo, một sắc dân là một sắc con cái của Đức Chí Tôn, họ có đủ quyền hành chánh nội trị và tu hành tiến lên hàng Thánh Thể. Các phần tử trong hàng Thánh Thể của sắc dân ấy khi họp lại cũng đủ quyền của một Hội Thánh để điều hành Đạo Sự và chế giảm nghi thức quan hôn trong Tông Đạo, sao cho vừa với trình độ tiến hóa của quốc gia mình mà vừa không thất danh thể của Đạo. Việc thành lập Tông Đạo ở các quốc gia là nhằm tạo duyên lành cho tất cả các sắc con cái Đức Chí Tôn đều được cơ hội chính mình Thầy đến để “tuyển chọn lương sanh hầu cứu vớt quần sanh” trong mỗi sắc dân.

Thiên Ý đã khiến hệ thống Chính Trị Đạo của Hội Thánh Tịch Đạo Thanh Hương giải thể sau 50 năm cầm quyền hành chánh, điều ấy đã trở thành định cuộc. Đức Lý Giáo Tông chỉ lưu lại mỗi một vị Giáo Sư, Đức Hộ Pháp để lại 1 Cải Trạng để duy trì và phát triển Đạo Nghiệp cho Tông Đạo Việt Nam. Trong khi hai Đấng ấy dùng huyền diệu biến một số đông tín đồ trở thành công dân của nhiều quốc gia khác. Nếu không mở mang các Tông Đạo và mở rộng hàng ngũ tín đồ phé đời hành đạo tu theo hạnh thượng thừa trong nhiều sắc con cái của Chí Tôn, để đồng hành cùng Tông Đạo Việt Nam, mà chỉ dành độc quyền làm Thánh Thể riêng cho Tông Đạo Việt Nam thì quả không đúng với quy định của Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và xa rời Thánh Ý của Đức Chí Tôn. Làm cho Đạo vang danh khắp vạn quốc, làm cho các sắc dân ai cũng thêm khát được nhập môn vào Đạo, là cứu nguy đạo thống một cách hữu hiệu nhưt đó các em ạ.

Các em thân,

Sau cùng, ngu huynh xin tâm tình vấn đề Ban Thế Đạo. Ban Thế Đạo (Lay Ministry) bao gồm:

-Hiền Tài (Lay Priest)

- Quốc Sĩ (Lay Bishop)
- Đại Phu (Lay Archbishop)
- Phu Tử (Lay Cardinal)

Một chơn linh hàng Thiên Mạng giáng sanh thường có nhơn tước phù hợp với thiên tước. Chơn linh Địa Thánh thì thường hiển lộ ra một địa vị xã hội tiếng tăm trong một Trấn Đạo, Nhơn Thánh thì Tông Đạo. Tập thể các chơn linh Thiên Mạng ấy có cơ duyên hội hiệp lại trong cửa Đạo thì chúng ta thấy có tiềm năng một Hội Thánh Tông Đạo sắp ra đời. Các đấng Thần Linh vô hình của sắc dân ấy vẫn có lòng muốn lập công, nên dục thúc các Thiên Mạng đồng tông xuất thánh, để họ hỗ trợ, kiếm thêm công quả vô vi.

Nhưng khi xuống thế, các chơn linh Thiên Mạng này họ đâu có nhớ sứ mạng và căn Thánh của họ. Luật Công Bình (tất cả đều xuất phát từ một lần vạch bằng nhau) khiến họ phải quên. Bây giờ muốn gọi mở sứ mạng và căn Thánh của họ phải làm sao? Thì phải tìm cách tạo cho họ có cơ duyên gần gũi sinh hoạt với Đạo, chớ làm sao nữa? Cho nên mới có Ban Thế Đạo.

Chức Sắc Thế Đạo là tinh hoa của thế gian, lấy tinh hoa của thế gian làm tinh hoa của Đại Đạo như Đức Chí Tôn đã làm vào thời kỳ tiền khai là 1 sách lược cao siêu do Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp chủ trương và Hội Thánh trước năm 1975 đã thực hiện. Cách thực hiện của Hội Thánh là cầu hiền giúp Đạo. Hội Thánh không đòi hỏi trí thức nhà Đạo phải hứa hẹn phé đời hành đạo hay phải cống hiến cho Đạo những gì “long trời lở đất”. Đơn giản, Hội Thánh chỉ công nhận từ cô Tú, cậu Tú của thế gian mà chịu nhập môn vào Đạo thì được làm Hiền Tài.

Còn Quốc Sĩ? Quốc Sĩ trước hết là người có tài năng hay nhân cách khiến cho dân chúng hoặc đất nước nơi người ấy sinh sống phải hãnh diện. Đạo Cao Đài dụng phong hóa Nho Tông để chuyển thế vì Nho Tông có cơ chế rất tốt để người hiền xuất Thánh. Trong cơ chế đó, việc đề cao kẻ sĩ, không để cho họ bị mai một, là trách nhiệm của mọi người, từ vua tới dân. Xã hội Việt Nam xưa có lập ra Văn Miếu để thờ đức Khổng Thánh, chung quanh nơi thờ là các bia đá khắc tên các Tiến Sĩ với ý nghĩa họ là những nhân vật xứng đáng đồng cư với vị Phu Tử. Các Tiến Sĩ tân khoa xưa được nhà vua đích thân tiếp kiến trong buổi quốc yến, nơi ấy các khách mời được hoàng tử công chúa thay mặt cho vua đứng bồi yến (làm nhân viên phục vụ).

Ngu huynh xin kể một câu chuyện có thật: Ông Trần Quang Vinh lúc còn là Giáo Hữu ở Nam Vang, nhân dịp được nhà nước bảo hộ Pháp tại Cambodia cử ông đi dự Hội Chợ bên Paris, Hội Thánh bên nhà (Tây Ninh) biểu ông nhân đó tranh thủ làm quốc tế vận cho nền Đạo được tự do tín ngưỡng. Giáo Hữu Vinh đi chuyến đó thành công, Quốc Hội Pháp có ra một Nghị Quyết cho Đạo được tự do tín ngưỡng. Được tin mừng, nhân dịp Vía Đức Chí Tôn, 9-1 Nhâm Thân (1932), sau đàn cúng đức Quyền Giáo Tông đã tuyên dương công nghiệp ông bằng động thái quỳ hấn xuống và xá về phía Giáo Hữu Vinh.

Theo truyền thống đó, khi lập Quy Điều Nội Luật Ban Thế Đạo, người soạn dự thảo là ông Cải Trạng Nguyễn Văn Hợi, đã nghĩ đến việc đem nghi thức trang trọng nhất của Đạo là cầu chơn linh

Đức Lý Giáo Tông hay Phạm Hộ Pháp giảng cơ mời chọn hàng Quốc Sĩ trở lên, nhằm tỏ rõ cái thành tâm cầu hiền giúp Đạo. Chứ không hề có ý đem nghi thức cầu cơ để tỏ ra nghiêm khắc, cản trở bước Đạo của các hiền nhân, như hậu tấn sau này tưởng tượng.

Vì sao? Vì trước khi họ được Đạo mời làm Quốc Sĩ trong Đạo, thì họ đã là Quốc Sĩ trong lòng dân tộc rồi. Đạo hãnh diện nhờ mời được họ gia nhập Đạo, chớ chưa chắc, lãnh danh hiệu Quốc Sĩ của Đạo Cao Đài, họ mập thêm được chút ký lô nào.

Nay, Ban Thế Đạo Hải Ngoại noi dấu tiền nhân, dùng danh hiệu Quốc Sĩ chánh vị, để thỉnh mời các em, dù là Hiền Tài hay Đạo Hữu, hãy cố gắng trở thành Quốc Sĩ. Các em cứ phát huy tài năng và nhân cách, trở thành Quốc Sĩ của thế gian trước, sau đó mạnh dạn công bố học vị, danh hiệu, giải thưởng, thành tựu... của các em cho Đạo biết. Đạo sẽ rất biết ơn các em vì các em đã nhớ tới Đạo sau khi thành danh. Còn việc tham gia tu tập theo hạnh Thánh Thể và công hiến cuộc đời cho Đạo, việc ấy tính sau.

Những chữ “phàm phong”, “thế phong”... chẳng qua là những tiếng than thở của những người không chấp nhận được sự thật: Sóng lớp sau đã cao hơn lớp trước.

Kệ họ. Hãy trở thành Quốc Sĩ!

(thư đã khá dài, ngu huynh xin hẹn lại thư sau)

Hiền Tài Lý Phước Hùng (Thánh Lịnh 257 phong, do Đại Hội Hiền Tài 2016 công cử)

Victoria – Úc Châu, ngày 2/11/2016

Quý cao nhân ân sĩ, quý trưởng thượng trong và ngoài Đạo cùng các bạn trẻ Hiền Tài, trí thức thân mến,

Hai lá thư vừa qua của tôi được sự hồi âm tích cực của các em trẻ, đồng thời còn được sự tán thưởng của một số nhân sĩ trưởng thượng trong cộng đồng. Nên, nhân đây tôi xin bày tỏ lòng biết ơn chung đến mọi người. Trong đạo lập ngôn, một tiểu đồ như tôi, hẳn còn nhiều non nớt. Mong mọi người cứ chỉ giáo những gì thái quá hay bất cập, tôi thậm cảm tạ ơn.

Và sau đây, xin mọi người cho phép tôi tiếp tục dòng tâm sự với các em trẻ hơn tôi.

Các bạn trẻ Hiền Tài, trí thức thân mến,

Thư này, ngu huynh xin đề cập chi tiết hơn vấn đề cứu nguy đạo thống.

Ngu huynh đã chứng minh Luật Pháp Đại Đạo cũng như tiền lệ trong lịch sử Đạo cho phép chúng ta làm những điều phi thường ngoài quy định của Bát Đạo Nghị Định, Thể Lệ Cầu Thăng Cầu Phong, Quy Điều, Hiến Pháp... trong thời Đạo Nạn, để cứu nguy và duy trì đạo thống. Nổi bật nhất là Thánh Lịnh 257, cho phép sự truyền thừa cũng như công cử các phẩm chức sắc chức việc của từng

hệ thống: Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài, Phước Thiện, Ban Thế Đạo... thậm chí cho tới phẩm Q. Đầu Sư để nắm quyền Thống Nhất Chính Trị Đạo.

Sự truyền thừa hoặc công cử ấy đương nhiên phải có tính cách liền mạch và minh bạch nhất có thể. Thí dụ ngài Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa, khi qui quyền trút phé không cho ngài hành đạo trong thiên chức Bảo Đạo, thì có thể truyền chức Bảo Đạo của ngài cho các vị Tiếp Dẫn Đạo Nhơn hay cho vị Bảo Học Quân (năm 1980, Bảo Học Quân Nguyễn Văn Lộc đã được tự do ở hải ngoại), chứ không thể nào truyền cho con trai của ngài là Hồ Thái Bạch được, vì ông Bạch khi ấy mới có Hiền Tài. Thí dụ thứ hai là Đại Hội Ban Thế Đạo Hải Ngoại 4-9-2016, là một Đại Hội công khai ai cũng biết trước 3 năm và chỉ công cử Hiền Tài lên Quốc Sĩ chứ không thể nào một bước cử đến Phu Tử được. Đó là phép quyền nghi mà vẫn duy trì được thể thống (minh bạch và liền mạch) của Đạo.

Theo Pháp Chánh Truyền, nhất là theo Thánh Ý của Đức Chí Tôn giáng ban từ năm 1927 (Đinh Mão) rằng “Nhu ai buộc các con đóng cửa chùa ¹ thì cứ tuân mạng, đợi chừng nào các sắc con cái Thầy đến mở cửa sẽ hay”, thì việc cứu Đạo là việc của các Giáo Sư và của các Tông Đạo.

Ngày xưa, ông Giáo Sư Thượng Vinh Thanh cứu đạo bằng cách lập quân đội, lật đổ thế quyền, chấm dứt chế độ đàn áp đạo. Đó là chuyện của thế kỷ trước. Và lại khi đó, ông có phẩm Giáo Sư, rồi ông còn được sự hiệp thông của các chức sắc trong nước hỗ trợ.

Hôm nay, tuy Đức Lý đã để lại phẩm Giáo Sư, Đức Hộ Pháp để lại phẩm Cải Trạng để có thể duy trì đạo thống, nhưng dưới sự lãnh đạo của họ, nội bộ Tông Đạo Việt Nam đã mất đoàn kết và trùng độc rất nặng sách lược tầy nã của cường quyền.

Tông Đạo Việt Nam trưởng thành trong một nền văn hóa nông thôn, nặng lòng cầu hòa để an cư lạc nghiệp. Thêm vào đó, giáo lý đạo mình chủ trương một nền tín ngưỡng dung hợp. Từ đó, người tín đồ Tông Đạo Việt Nam dễ trở thành đối tượng bị dẫn dụ vào nghệ thuật Doublethink của một chế độ độc tài. Doublethink là thủ thuật tâm lý gieo cấy mãi hai niềm tin mâu thuẫn nhau vào trong tư tưởng của một ai đó cùng một lúc và dần dà khiến người ấy thay đổi nếp tư duy có chủ kiến mà sanh ra tư duy kiểu nước đôi, thừa nhận cả hai niềm tin mâu thuẫn kia đều đúng. Với biện pháp này, nhà độc tài có thể bác bỏ hay chấp nhận bất cứ sự việc nào hay lý luận nào mà họ thấy có lợi cho họ, mà quần chúng vẫn tuân tòng. Vì khi quần chúng đã bị thuật doublethink chi phối, họ hoàn toàn vô ý thức về sự trái khuấy đang xảy ra nơi niềm tin lẫn hành vi của họ. Họ tin theo và làm theo những điều nghịch lý mỗi ngày mà vẫn cho đó là sự thường quy.

Song, tình trạng này đã được cảnh báo từ ngày 11-1 Tân-Mão (16/2/1951). Hôm ấy, đức Cao Thượng Phẩm nói: “*Vô-vi là cơ biến-hoá, còn hữu-hình thì lại là sự biến chuyển. Hai đàng là hình với bóng, hễ hình đã mất tức là các tế-bào đã tan rã, thì khí Lương-Nghi trở lại cõi hư-vô, đó là thăng về Thượng-giới. Còn như những kẻ bị tội phải trầm luân khổ hải, hay là phải chuyển kiếp*

1- Chấp nhận cho cường quyền đóng cửa chùa khác với hợp sức cùng họ dẹp bỏ Hội Thánh, bề luôn Đạo Pháp, dẹp bỏ việc truyền chức cho các huynh đệ can đảm hơn và tự do hơn.

tái sanh là do những tế-bào khi tan ra lại lẫn-lộn điển âm cùng với điển dương, nên chẳng thể rời nhau được, khiến cho khí Lương-Nghi ở trong thể xác không hiệp được với khí Lương-Nghi của khí Hu-vô. Vì vậy mà phải luân-hồi mãi mãi cho tới ngày tế-bào đã phân rõ âm dương mới thôi”.

Vạn vật không có vật gì mà không công dương bằng âm. Âm Dương là hai mặt đối lập không có thì không nên hình. Đó là âm tốt và dương tốt, biết tương khắc chừng mực để xây dựng sửa đổi nhau đồng thời cũng biết tương sinh hài hòa đắp đổi lẫn nhau khi hoàn cảnh yêu cầu. Tuy nhiên, âm vẫn là âm và dương vẫn là dương; người biết đạo không thể nấu chảy hòa tan làm cho âm dương lẫn lộn đến nỗi khí Lương Nghi của bốn thân phân hủy khiến cho vạn kiếp luân hồi phải dày công hồi tụ.

Giáo Sư Thượng Tám Thanh một mặt làm đại biểu quốc hội cho chế độ vô thần một mặt làm lãnh đạo một tôn giáo hữu thần; Cải Trạng Lê Minh Khuyên một mặt làm Phó Hội Trưởng Hội Đồng Chương Quán một mặt làm lãnh đạo bảo thủ chơn truyền; Truyền Trạng Trần Anh Dũng một mặt phục vụ Phòng Quan Sát Đạo Sự của Hội Đồng Chương Quán một mặt tuyên bố Hội Đồng Chương Quán là tả đạo bàn môn; Sĩ Tải Phùng Văn Phan, Phái Viên Pháp Chánh Châu Thành Thánh Địa, một mặt làm hồ sơ trình thượng cấp trực xuất Cải Trạng Nguyễn Minh Nhựt ra khỏi Đạo một mặt tôn vinh đương sự làm Quyền Chương Quán Hiệp Thiên Đài; biết bao Hiền Tài ở hải ngoại không tham gia Đại Hội thường kỳ của cơ quan mình là Ban Thế Đạo Hải Ngoại (vì rất nhiều người trong ấy lẫn la với Hội Đồng Chương Quán) nhưng lại bắt buộc Quyết Nghị của Đại Hội Ban Thế Đạo phải theo đúng ý mình...

Hỡi ôi! Còn không biết bao nhiêu thí dụ nữa cho não trạng doublethink, điển âm dương lẫn lộn...

Các em thân,

Tuy vậy nhưng chúng ta không bi quan. Ngu huynh đã dẫn chứng Thần Học Bát Quái Đài, khoản nói về luật Bát Hồn Tiến Hóa. Theo Thần Học thì Bát Hồn luôn luôn tiến hóa không ngưng nghỉ một phút, một giây nào cả. Cứu phẩm Thần Tiên luôn luôn thăng tiến không ngừng, và hiển lộ thiết tướng ra, mà không có một thế lực nào ngăn cản nổi. Trong thú hồn có một phần Nhơn hồn, trong Nhơn hồn có một phần Địa Thần hồn, trong Địa Thần hồn có một phần Nhơn Thần hồn, trong Nhơn Thần hồn có một phần Thiên Thần hồn, trong Thiên Thần hồn có một phần Địa Thánh hồn...vv...vv... Và phần cao trọng ấy luôn luôn dẫn đạo phần còn lại tấn hóa lên mãi.

Một chơn linh hàng Thiên Mạng giáng sanh thường có Nhơn tước đạo đức (tức là nhân phẩm) phù hợp với thiên tước đã có. Chơn linh Thiên Thần thì thường hiển lộ ra một tài năng và nhân cách nổi trội trong một Tộc Đạo, Địa Thánh thì thường trong một Châu hay Trấn Đạo, Nhơn Thánh thì Tông Đạo. Tập thể các chơn linh Thiên Mạng ấy có cơ duyên hội hiệp lại trong cửa Đạo thì chúng ta thấy có tiềm năng một Hội Thánh Tông Đạo sắp ra đời. Các đấng Thần Linh vô hình của sắc dân ấy vẫn có lòng muốn lập công, nên dục thúc các Thiên Mạng đồng tông xuất thánh, để họ hỗ trợ, kiếm thêm công quả vô vi.

Tông Đạo Việt Nam là một sắc dân hữu hạnh, được Đức Chí Tôn yêu vì, đã có đông đảo các Thánh quá vãng hỗ trợ, cũng sẽ có các chơn linh xuất Thánh, vượt thoát qua kiếp nạn, rồi sẽ nhập dòng cứu nguy đạo thống, xứng đáng là sắc dân tiên phong trong hàng ngũ con cái Đức Chí Tôn.

Việc cứu Đạo hiện nay, do không có các Giáo Sư lãnh đạo và phải thực thi bằng phương thế văn minh hơn là dùng bạo lực, dĩ nhiên nó phải khó khăn và đòi hỏi thời gian. Nhưng nó chỉ là khó hơn và chậm hơn chút đỉnh chớ không hề bế tắc hoàn toàn.

Bây giờ chúng ta đã có khá đông Hiền Tài trẻ năng động và làm việc có phương pháp khoa học, chứ không còn mỗi chút mỗi cây nhờ Thầy. (Nếu nhờ thần lực của Thầy hiện ra cứu đạo được thì Đức Hộ Pháp đã không ra Thánh Lệnh cứu Đạo số 257.) Rồi sẽ có khá đông Quốc Sĩ trẻ. Rồi các Quốc Sĩ, Hiền Tài sẽ thăng tiến trở thành các Giáo Hữu, Giáo Sư, Chí Thiện, Truyền Trạng... Rồi chúng ta sẽ có các Hội Thánh Tông Đạo. Các Hội Thánh Tông Đạo, kể cả Tông Đạo Việt Nam sẽ hiệp thông nhau, đưa kẻ vô thần diệt Đạo ra công luận Quốc Tế. Tội lỗi diệt Đạo của họ sẽ bị phơi bày trước lương tâm nhơn loại. Có chế độ nào mà muôn năm trường trị được đâu? Tương lai Thánh Thế của chúng ta sau thời kỳ Đạo Nạn, từ các phẩm Phôi Sư trở lên, ngoài việc trí thức hóa, trẻ trung hóa, còn toàn cầu hóa, đa dạng hóa, thấu hiểu văn hóa và tâm lý từng sắc dân trong toàn nhơn loại, khiến các sắc dân đều vui lòng theo Đạo. Các Đấng Thiên Mạng ấy sẽ thật tâm phế đời hành đạo, cư ngụ trong Nội Ô Tòa Thánh, điều khiển đạo sự toàn cầu.

Các em thân thương,

Hãy cố lên những ỨNG VIÊN đang đội chiếc mũ tiềm năng Giáo Tông và Hộ Pháp trên đầu. Trước nhất, hãy cố trở thành Quốc Sĩ, tuy nhiên, đừng lấy cái mốc Quốc Sĩ làm cứu cánh suốt cuộc đời. Hãy trở thành các Tông Đồ (mở đạo) của Tông Đạo mình đang cư ngụ. Hãy hiệp thông cùng các Thánh khác trong các Tông Đạo trên hoàn cầu. Hãy mạnh dạn nắm quyền Thống Nhứt Chính Trị Đạo nếu thật có khả năng cứu Đạo và được tín nhiệm cao. Và sau cùng, kiếp này không được thì nhiều kiếp nữa, hãy vươn tới địa vị mà có khi, Đấng Chí Tôn hạ mình, khiến địa vị ấy cao hơn cả địa vị của Người.

Làm được như thế là mới thật là đứa con yêu dấu của Đấng Cao Đài.

Ngu huynh do tố chất kém, chậm; hiểu mà không làm được gì nhiều, trong kiếp này. Duy chỉ có thể dùng tam thể xác thân lấp đầy những chỗ gập ghình, cho các em êm chơn tiến tới.

Thương nhiều về tất cả các em.

Lý Phước Hùng

Đức Hộ Pháp thuyết Đạo

HUẤN TỪ LỄ MÃN KHÓA HẠNH ĐƯỜNG

Ngày 12 tháng 7 năm Mậu Tý (dl. 16-8-1948)

Đáp từ hai bài diễn văn của hai vị Lễ Sanh Tân Phong Phạm Hải Tổng, Đinh Công Cự.

Qua lấy làm hân hạnh thấy được tinh thần tấn hóa của toàn thể mấy em, mấy con tưởng chừng không chi thỏa mãn hơn. Từ 23 năm Đạo mà Qua trông cậy hơn hết, là thấy mấy em tấn hóa về đạo đức tinh thần thì không có mùi vị nào ngon hơn tưởng như mình đương thềm thường món ăn, dầu rau dầu củ mà khi thềm ăn cũng ngon lành mà chớ.

Qua thềm cái món ăn mà mấy em vừa cho Qua ăn đó, vì Qua nghe nó ngon làm sao, Qua để lời khen hai em đó. Ngoài ra Qua xin giải nghĩa cho mấy em biết phận sự của mình rồi mới hiểu được phận sự của chúng Qua tức là của toàn Thánh Thể Đức Chí Tôn, có vậy mới phân định được nhiệm vụ trọng yếu tương lai như thế nào, các cơ quan đương nhiên cố tâm giáo hóa mấy em, mấy con, là một điều trọng yếu hơn hết, không làm điều ấy không đặng.

Tại sao không làm không đặng? Là tại không lẽ đại nghiệp của Thánh Thể Đức Chí Tôn, tức toàn Hội Thánh từ thử đến giờ, mà mấy anh của Qua kế tiếp, mấy Qua đã biết bao nhiêu mồ hôi, bao nhiêu nước mắt, đã chịu bao nhiêu khổ não xác thịt lẫn tinh thần, chỉ mong ước có một điều là đại nghiệp thiêng liêng này được tồn tại, cả thấy đều biết rằng: Không có ai lột da mà sống đời, trước qua thì sau tới kế nghiệp đặng trường tồn, ngày nay phận sự của mấy Qua diu dắt mấy em, mấy con, đó là cả đại nghiệp tinh thần, mà trước khi giao, phải lựa, phải chọn, cho có người xứng phận bảo thủ vững vàng đại nghiệp đó mới phải.

Ngày nay đứng trước mấy em, Qua lấy làm đau lòng mà nói, biết nói ra mấy em sẽ ngán mà sự thật buộc lòng phải nói. Đạo chưa đủ gì hết, mười phần Đạo kể cả hữu hình hay Thiêng Liêng, về mặt vật chất hay mặt tinh thần, chúng ta đi chưa được hai phần mười, sự thật là vậy.

Ngày kia tới phiên mấy em, cầm vận mạng của Đạo, cầm quyền hành của Đạo, chừng đó mấy em sẽ thấy rõ, càng ngày càng tấn triển mãi, nền Đạo của **chúng ta có phận sự khó khăn hơn hết là, đảm nhiệm đứng ra dung hòa tâm lý tín ngưỡng của nhơn loại**. Phải đối phó với các Tôn giáo hiện hữu trên mặt địa cầu.

Thiên hạ ai cũng phải nhìn nhận, ai cũng biết rõ rằng các tôn giáo ngày nay, đã lầm lạc, đã thất chơn truyền, tinh thần nhơn chủng đương tìm kiếm một mãnh lực tinh thần nào chan chứa tâm đức có thể làm cho mình thỏa mãn, ngày giờ này họ đương tìm tòi, họ vẫn còn thiếu, vẫn còn khao khát, họ đói kém tinh thần, họ còn đói kém tín ngưỡng.

Ta thấy Đức Chí Tôn đến tạo Đạo Cao Đài tại mặt thế này, Ngài mới lập Hội Thánh, đặng làm Thánh Thể của Ngài. Bởi Ngài muốn chung sống với con cái của Ngài, câu ấy giá trị như thế nào, mấy em rón tìm hiểu, ngày nay dầu phấm nào, dầu một vị chí Phật, như Phật Thích Ca kia nữa, đến lập giáo, đáng lẽ Đạo Phật vững chắc lắm vậy, đặng làm tâm lý nền móng cho toàn nhơn loại, Qua dám nói rõ rằng, kể các tôn giáo, không tôn giáo nào chơn chánh bằng Đạo Phật, mà Phật Giáo còn mất năng lực cứu thế độ nhân, chỉ có ở Á Đông đây, còn phía Âu Châu thiên hạ đương tìm tòi quan sát triết lý cứu khổ, Qua nói thiệt đạo đức tinh thần của các tôn giáo chưa làm thỏa mãn tâm lý của loài người, họ còn đương thêm thường khao khát.

Ta thử hỏi Chí Tôn Ngài muốn chính mình Ngài đến với con cái của Ngài, là ý tứ gì vậy? Ngài đến như là phương pháp chót, hơn thua gì cũng tự ở nơi Ngài mà thôi.

Ngài nói: Thầy quyết đến với các con, nếu các con lập Đạo không thành thì chính mình Thầy phải tái kiếp, họa may chẳng, một mình Thầy mới đủ quyền năng làm tinh thần loài người chỉ đặng an ủi và thỏa mãn, Thần cũng có, Thánh cũng có, Tiên cũng có, mà Phật cũng có. Ngài đã sai đi đủ hết, nhưng tinh thần nhơn loại vẫn còn đốn đau khao khát, lòng hoài vọng cho nên mới đến giai đoạn này.

Đồ đệ của ông là Thần, Thánh, Tiên, Phật nơi Ngọc Hư Cung đã cầu khẩn xin Người đừng giáng thế, nếu như Người không đến, ta thử hỏi có ai lập Đạo nên đặng cho đời chẳng? Chí Tôn đã nói: Nếu các con lập không thành thì Thầy phải giáng thế. Đã can ông thì mình phải làm cho được, xét ra các phần tử của mấy em ở trong Thánh Thể là ông vậy, mấy anh thay thế hình ảnh Đức Chí Tôn trong phần tử của ông định, biết đâu khi ta đã cầu khẩn ngăn cản tái kiếp của Chí Tôn mà ta không hay biết nên phải đứng vào Thánh Thể của Ngài.

Qua nói đây không chừng phạm thượng, **Qua muốn tạo mấy em thành ông Trời ở mặt thế này, nếu mấy em thành ông Trời được, đó là điều sở vọng đệ nhất của Qua hơn hết**, sợ bí mật đó không nên nói là mấy em có thể làm Trời được. **Phải làm được Qua biết chắc làm được, buổi này không làm được thì sau này cũng sẽ làm được**. Ngày giờ nào Chư Thần, Thánh, Tiên, Phật đến cõi trần thay thế cho hình ảnh Đức Chí Tôn, họ đến với Thánh tâm toàn vẹn thì chừng ấy sẽ quả quyết làm được.

Chúng ta đây bắt quá là kẻ mở đường lối mà thôi, chứ không phải là vai tuồng chánh. Chánh vai là chư Thần, Thánh, Tiên, Phật đến ngày giờ định họ sẽ đến, biết đâu họ không có mặt trong mấy em, Qua không biết em nào, song Qua biết rằng đã có, vì trước đã có, thì sau cũng phải có, Qua đây không biết mà mấy em cũng không biết, chỉ tới thời buổi Chí Tôn phân định thì chư vị đó sẽ hiện ra, chúng ta không thấu đáo được Thánh ý của Đức Chí Tôn, cũng không rõ nguyên căn của ai được, nhưng biết rằng, bốn phận phải đào tạo mãi cho thành Thánh Thể của Đức Chí Tôn, tức là tạo ông Trời tại thế này cho ra tướng, nếu không có ông Trời tại thế gian này chúng ta sẽ khổ não, thế gian sẽ bị tiêu diệt, vì con đường tấn hóa về vật hình sẽ xô đẩy như loại đi đến đâu chưa biết, mặt địa cầu này như loại sẽ mất bảy hay tám phần mười, nếu Đạo không thành Chơn giáo.

Qua vừa thuyết minh cho mấy em biết trách vụ thiêng liêng trọng hệ hơn hết chẳng phải Qua mà thôi, cả mấy em cũng bị lời hăm he của Đức Chí Tôn, luôn cả đoàn hậu tấn của chúng ta nữa, đời đời không cùng, đàn Anh của mấy Qua, đến mấy Qua đây rồi đến mấy em, nếu đũa nào trong Thánh Thể của Đức Chí Tôn thất phận thì Ông sẽ đến, mà hễ Ông đến kẻ nào đương cầm quyền không đủ năng lực, mà buộc Ông phải đến đó, kẻ ấy bị hành phạt, từ xưa đến nay không một đấng chơn hồn nào không ghê sợ.

Vậy chúng ta phải biết điều nên lẽ hư, làm thế nào cho Thánh Thể Đức Chí Tôn đặng gần con cái của Ngài, con đường đó mấy Anh của Qua đã đi, Qua đương đi và mấy em sẽ đi, ngày giờ nào mấy em tìm phương thế bảo trọng cầm vững vận mạng của Đạo tức là làm thỏa mãn sở vọng của Chí Tôn đó vậy; điều đó mấy em phải tự lập mình mỗi ngày, tự hỏi mình, đảm đương nhiệm vụ đặng chẳng, và mãi cố gắng trau mình cho nên phận, Qua tưởng muốn thì phải được, rán hết sức mình ắt làm đặng, vì ta quyết đoán rằng có Chí Tôn giúp ta thành tựu.

Phương ngôn Pháp có câu “Aide-toi le ciel t’aidera” và Tiên Nho chúng ta nói “Tận nhưn lực tri thiên mạng” điều này hiển nhiên chơn thật lạ lùng chúng ta rán cố gắng hết sức mình thì Chí Tôn mới ban cho cái huyền linh của Ngài, nếu không rán không thể gì hưởng được, mấy em nhận biết điều ấy. Chúng ta do Chí Tôn kêu gọi đặng gầy dựng, ta phải cố gắng, vì lẽ không thăng tức ta phải đọa. ***Mấy em nhớ, Đạo của mấy em chúng Qua đã tạo dựng cho mấy em đặng ngày kia mấy em tiếp theo Chơn Truyền Luật Pháp thay thế cho mấy Qua đặng truyền nghiệp cho hậu tấn.***

Pháp nói “Chaque soldat a un bâton de maréchal dans son sacoché”, nghĩa là: Mỗi tên lính đều có cây gậy của ông Thống Chế trong bị của họ, Qua nói rằng: Mỗi vị Tín đồ đều có cái mũ của Giáo Tông và Hộ Pháp đội trước trên đầu, không lấy được là lỗi tại mấy em, chẳng lẽ có một người mà người đó chết rồi là diệt tiêu nên Đạo.

Ngày kia không có gì vui sướng cho Qua hơn, khi thấy xuất hiện trong mấy em, khi Qua đã già vô tình thất an dưỡng tinh thần, mà thấy đặng mấy em ở dưới bước lên ngôi địa vị cao trọng của Đạo, nếu Qua được hưởng hạnh phúc thấy như vậy thì vui sướng của Qua vô cùng tận.

ĐỨC CHÍ TÔN HÀNH PHÁP TẠI KIÊM BIÊN

Tại Đền Thánh, thời Tý đêm 24 tháng 5 năm Mậu Tý
(dl. 30-06-1948)

Bần Đạo nhớ khi lên mở Hội Thánh Ngoại Giáo trên Kiêm Biên năm 1927, đăng truyền giáo, Đức Chí Tôn cho vị Phối Sư Hương Lự của chúng ta đây được thông công cùng Ngài, nhờ nghe, nhờ thấy, truyền pháp cho Bần Đạo.

Khi nọ, Chí Tôn biểu Bần Đạo lại kê “bàn viết” có sắp một dây nhựt trình đăng rút ra hai tờ. Ngài lại dạy chị chúng ta là bà Phối Sư Bảy đứng bắt ấn, kẻo Bần Đạo trái hai tờ nhựt trình sau lưng mà bà chị vẫn không biết. Tới lúc bắt ấn rồi, Bần Đạo thưa: “Đã trái rồi”. Tức thì bà chị nhảy ngược lại, đập hai tờ nhựt trình. Bần Đạo không hiểu nghĩa gì. Đức Chí Tôn biểu coi hai chơn có đập cái gì. Bần Đạo coi chơn trước giở lên là hình Tường Giới Thạch, đập ngay trên đầu, còn chơn sau Bần Đạo biểu giở nhón lên, coi thấy hình Roosevelt, quan Tổng Thống của nước Mỹ đập ngay ngực và

miệng. Đức Chí Tôn nói với Bần Đạo rằng: “**Một ngày kia Trung Hoa sẽ thờ phụng Đạo đáo đẽ, còn nước Mỹ sẽ lãnh trách nhiệm đi truyền giáo toàn cầu**”. Ngày nay, chúng ta đã thấy tướng chừng như Chí Tôn đã khiến mấy vị phóng viên bên Mỹ đến lấy hình trọn vẹn của Đạo, đủ cả chi tiết, kinh luật đem về xứ để truyền bá, thì mấy vị này chẳng khác như Đức Tam Tạng ngày xưa đến Ấn Độ thỉnh kinh. Bần Đạo dám chắc sự bí mật mà Bần Đạo thấy Chí Tôn hành pháp buổi nọ, đã kết liễu ngày hôm nay.

Ấy vậy, chúng ta phải chịu nhọc một chút đăng nghinh tiếp họ, trong buổi lễ này.

Bần Đạo tưởng khi những người có mặt ngôi tại đây hầu lễ này, biết chừng đâu, cũng sẽ được hạnh phúc như đi truyền giáo bên Mỹ sau này mà chớ.

Bần Đạo đề lời cảm ơn toàn cả nam nữ và các bí pháp ấy chúng ta sẽ thấy Chí Tôn làm thành tướng trong thời gian gần ngui sau đây.

**Liên Lạc Bản Tin Thế Đạo
banthedao@comcast.net**